

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subscrisa **CONFEDERAȚIA SINDICALĂ NAȚIONALĂ „MERIDIAN”**, cu sediul în București, strada D.I. Mendeleev, nr. 36-38, sector 1, cod 010366, reprezentată prin președinte, **ION POPESCU**, în temeiul art. 9 din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare precum și art. 112 din Codul de procedură civilă formulează prezenta

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

a pârâtului **GUVERNUL ROMÂNIEI**, cu sediul în Piața Victoriei, nr. 1, sector 1, București, prin care vă solicităm *sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a OUG 101/2006 privind reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului prin comasarea prin absorbție cu Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, iar în situația admiterii excepției să dispuneți anularea acestui act administrativ nelegal și neconstituțional, cu consecința obligării pârâtului la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de acest proces.*

MOTIVE:

1. Potrivit **art. 9 alin. 1 din Legea 554/2004** a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare „**Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe introduce acțiune la instanța de contencios administrativ, însoțită de excepția de neconstituționalitate.**”

De asemenea, în conformitate cu prevederile alin. 2 ale aceluiași articol „**Instanța de contencios administrativ, dacă apreciază că excepția îndeplinește condițiile prevăzute de art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, sesizează, prin încheiere motivată, Curtea Constituțională și suspendă soluționarea cauzei pe fond.**”

Întrucât actul normativ pe care îl apreciem ca fiind neconstituțional, anume OUG 101/2006 *privind reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului prin*

comasarea prin absorbție cu *Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie* este în vigoare, fiind publicat în Monitorul Oficial nr. 1015 din 20 decembrie 2006 iar prevederile acestuia nu au fost constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, **apreciem că sunt îndeplinite dispozițiile art. 29 alin. 1 și 3 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.**

2. În ceea ce privește **condiția interesului legitim vătămat** prin adoptarea actului normativ contestat, și anume *OUG 101/2006 privind reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului prin comasarea prin absorbție cu Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie*, rugăm instanța să observe că și această condiție de admisibilitate a prezentei acțiuni în contencios administrativ este îndeplinită.

Astfel, astfel cum rezultă din statutul subsemnatei – reclamante, „CSN MERIDIAN este constituită în scopul aparării drepturilor membrilor de sindicat și a organizațiilor sindicale componente, prevăzute în legislația națională, în contractele colective de muncă, pacte, tratate, directive și convenții internaționale ratificate de România, precum și promovarea intereselor profesionale, juridice, economice, sociale, cultural-educative și sportive ale acestora.” De asemenea, **CSN Meridian apără și promovează interesele membrilor săi în acord cu prevederile Legii 54/2003, legea sindicatelor, interese care sunt în mod evident prejudiciate prin adoptarea acestei ordonanțe de urgență.**

În esență, precizăm faptul că pentru majoritatea unităților vizate de actul normativ în discuție au fost adoptate și aprobate de guvern strategii și programe de dezvoltare economică în care componenta socială are abordări specifice, iar transferul acestor unități în portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului anulează în parte aceste strategii și fac inoperabile în totalitate protocoalele și programele sociale încheiate cu partenerii sociali. Totodată, este cunoscut faptul că privatizarea unor societăți și companii naționale constituie o problemă deosebită ce poate genera declanșarea unor conflicte sociale majore.

Având în vedere că toate aceste aspecte au fost aduse la cunoștința pârâtului, anterior adoptării OUG 101/2006, prin adresa nr. 337 din 15.12.2006 vă rugăm să observați că este îndeplinită și cerința interesului legitim vătămat, ca și condiție de admisibilitate a acestei acțiuni în contencios administrativ.

3. Punctul de vedere al reclamantei asupra constituționalității OUG 101/2006 privind reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului prin comasarea prin absorbție cu Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, exprimat în conformitate cu prevederile art. 9 alin. 1 din Legea 554/2004 este în sensul că actul normativ contestat contravine Legii fundamentale, pentru considerentele pe care le vom expune în continuare:

Ținând seama de prevederile **art. 115 alin. (4) din Constituția României, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată și cu obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora** rugăm instanța să observe că realizarea **a operațiunii juridice de comasare**, pe calea ordonanței de urgență, asumată ca obiect de reglementare prin titlul și prin textul proiectului **nu este motivată în condițiile textului constituțional menționat anterior.**

Subliniem că motivarea operațiunii propuse trebuie să cuprindă **aspectele¹ obiective pentru care comasarea celor două autorități publice cu competente în domeniul privatizării nu poate fi amânată și, de asemenea, interesul public general care ar fi afectat dacă această măsură ar mai întârzia.**

Astfel cum rezultă din cuprinsul acestui act normativ, **caracterul de urgență** este justificat de faptul că „Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului urmează să realizeze notificarea către Uniunea Europeană, prin intermediul Consiliului Concurenței, astfel încât procesul de privatizare să nu fie întrerupt pentru o perioadă lungă de timp. Astfel, după 1 ianuarie 2007 Comisia Europeană va prelua monitorizarea tuturor activităților din România legate de concurență și va autoriza și controla ajutoarele de stat acordate în procesul de privatizare. **În acest sens, Comisia Europeană are nevoie de o strategie și o legislație unitare pentru activitatea viitoare în domeniul privatizării. În lipsa unei strategii coerente și a unei legislații care să pună în aplicare această strategie, Comisia va solicita notificări individuale pentru fiecare societate comercială privatizată, derularea procesului de autorizare în acest caz putând să depășească 18 luni. (...) Mai mult, având în vedere că în angajamentele asumate de statul român în procesul de integrare acesta trebuie să aibă o singură autoritate care să exercite atribuțiile de privatizare, această ordonanță de urgență se impune a fi adoptată de urgență.”**

Însă, contrar celor justificate în preambulul ordonanței, din analiza dispozițiilor acesteia rezultă că prin comasarea AVAS cu OPSPI, deși majoritatea societăților comerciale din portofoliul statului urmează să ajungă să fie privatizate de aceeași autoritate publică, **această operațiune nu duce la reglementarea „unei singure autorități care să exercite atribuțiile de privatizare”.**

Astfel, din analiza dispozițiilor legale generale² în materia privatizării, reiese că **puterea de decizie** aparține Guvernului care prin intermediul strategiilor de privatizare

¹ Subliniem că **aspectele obiective** pe care trebuie să se întemeieze motivarea urgenței în condițiile dispozițiilor constituționale citate **au fost stabilite prin jurisprudența constantă a Curții Constituționale**, începând cu anul 1995 și de asemenea, au fost în mod constant invocate în avizele Departamentului pentru Relația cu Parlamentul.

² Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1997, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 137/2002

dă mandat special instituțiilor implicate, în portofoliul cărora se află participațiile statului să realizeze procesul de privatizare. În cadrul acestui **proces răspunderea pentru îndeplinirea mandatului dat prin adoptarea strategiei de privatizare revine în întregime instituțiilor publice implicate**.

Întrucât la momentul actual, cadrul legal stabilește că **fiecare autoritate publică centrală sau locală** având în portofoliu administrarea participațiilor statului la societăți și companii naționale, precum și la orice societăți comerciale **îndeplinește atribuții de instituție publică implicată în privatizare, comasarea AVAS cu OPSPI nu are cum să ducă la stabilirea unei autorități unice care să exercite atribuții de privatizare, astfel încât din acest motiv, urgența în adoptarea acestei ordonanțe nu este justificată**.

Curtea Constituțională a statuat cu valoare de principiu în această materie faptul că: **„Prin cazuri excepționale [...] se înțeleg acele situații care nu se pot încadra în cele avute în vedere expres de lege”, „interesul public lezat de caracterul anormal și excesiv al cazurilor excepționale justifică intervenția Guvernului pe calea ordonanței de urgență”, „de aceea, o astfel de măsură se poate fundamenta numai pe necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public”** (Decizia nr. 65/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.129 din 28 iunie 1995, în același sens fiind și Decizia nr. 15/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000 și Decizia nr. 43/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 16 aprilie 2002, Decizia nr. 101/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 10 mai 2004, Decizia nr. 67/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 18 februarie 2005).

În plus, nu sunt îndeplinite nici **condițiile art. 30 din Legea nr. 24/2000³**, având în vedere că **Nota de fundamentare trebuie să se refere direct la motivele care au determinat măsurile la nivel de ordonanță de urgență și să cuprindă elemente precum: interesul public** care justifică această operațiune, imposibilitatea de a comasa cele două autorități printr-un proiect de lege, o **analiză** a stadiului actual al procesului de privatizare și **efectele** previzibile ale măsurilor asupra procesului de privatizare în general, precum și asupra proceselor de privatizare în curs la unele dintre persoanele juridice vizate de actul contestat.

privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 577/2002 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare

³ Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată

Pentru motivele expuse solicitam instantei sa constate ca OUG 101/2006 privind reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului prin comasarea prin absorbție cu Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie contravine art. 115 din Constituția republicata, iar în conformitate cu prevederile art. 9 din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată.

Ne rezervăm dreptul de a ne completa cererea în ceea ce privește nelegalitatea ordonanței, după soluționarea excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională.

DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI